

Andrew Thomsen úr Porkeri helt 70 ára
føðingardagin saman við landsliðnum:

Men kortini stendur føðingardagurin fyri 50 árum síðani ristur fastur í huga mínum

Andrew Thomsen úr Porkeri verður einasti føroyski áskoðarin í Moskva í dag. Hósdagin, tá hann fór avstað saman við landsliðnum, fylti hann 70 ár, og landsliðsleikararnir heiðraðu hann við at syngja »Tillukku til tín«. Men hann mintist aftur á runda dagin fyri 50 árum síðani, tí tá komu boðini frá bretska herovastanum Montgomery um, at týskarar høvdu givið seg yvir

MOSKVA: Andrew Thomsen úr Porkeri er einasti føroyski áskoðarin, sum er við landsliðnum her í Moskva. Hann vann ferðina, ið tiltakið Altjóða Føtbóltslutaði burtur í innsvinningini at stuðla landsliðnum.

– Eg ivadist onga løtu um, at eg skuldi taka av og fara henda spennandi turin. Hetta er ivaleyst einasti møguleikin, sum eg fai at koma til Moskva, heldur fryntligi porkeningurin, ið beinanvegin gjørdist partur av ferðalagnum.

– Vanliga plagi eg at fylgja við í útvarpinum og bløðun-

um, óeg komst við navninum á teimum flestu. Nu havi eg heilsa upp á teir, og hetta eru fittir ungir menn. Eg visti, at ein heilur suðuroyingur var millum spælarnar – tað er Óli Johannesen av Tvøroyri – og eg visti, at Djóni N. Joensen úr NSÍ er halvur porkeningur. Arne, pápi hansara, var úr Porkeri og Djóni eitur eftir abbanum úr Vági.

A ferðini úr Keypmannahavn til Moskva frætti Andrew, at Herley Bertholdsen eisini er halvur suðuroyingur. Pápi Harley er úr Vági. – Tá ferðalagið kom í Kasturp, kendist Andrew beinan-

vegin við Jens Erik Rasmussen og Toda Jónsson, sum stóðu og biðaðu, og fyrsti maður, hann rendir seg inni í russiska flogfarinum, var landsliðsvenjarin Allan Simonsen.

50 ára dagurin ristur í huganum

Tá føroyska ferðalagið var um at vera liðugt at eta dagurda seint hóskvöldið, reistust allir og sungu »Tillukku til tín«. Tað lagaði seg soleiðis, at ferðin til Russlands var sjálvan 70 ára føðingardagin hjá Andrew Thomsen. Onkur helt fyri, at hesum

Føðingardagsbarnið Andrew Thomsen avmyndaður hósmorgunin, tá hann veittraði farvæl og fór avstað við landsliðnum til Russlands

Mynd: Kaimar Lundenkov

hevði Andrew neyvan roknað við, tá hann seinast hevði rundað føðingardag, og tað vattaði hann eisini sjálvur.

Spurður, um hetta var tann mest merkisverdi rundi dagurin, drog føðingardagsbarnið á, men so helt hann, at 20 ára dagurin fyri 50 árum síðani stóð ógvuliga klárt ristur í huganum.

– Eg buði Vági tá. Vit vóru

fleiri savnaðir og ótu lagkøku, meðan vit lurtadu eftir donsku sendingini hjá BBC í London. Tá varð sagt frá Montgomery, at týskarar høvdu givið seg yvir í Norðurtysklandi. Tað var skjótt, at vegirnir í Vági vóru stugvaðir við fólk, sum við fløggum á odda í skruðgongum frøddust um, at nú høvdu vit vunnið frælsi aftur.

– Tað gloymi eg ongantíð, heldur porkeningurin, sum letur heilsa familjuni heima, at alt stendur væl til hjá honum og hinum føroyingunum í Moskva.

– Gistingarhúsið er frálíkt. Eg eri ikki so væl inni í slíkum, men eg haldi, at stóðir er litið aftan fyri tað, sum er á gistingarhúsum í Vestureuropu.

–nn–

Klossut móttøka yviri í russiska høvuðsstaðnum

Talan var um metskjóta ferð úr Føroyum til Moskva, men so noyddist troytta ferðalagið at biða og biða

MOSKVA: Tað ber neyvan til at ferðast skjóttari úr Vágum umvegis Keypmannahavn til Moskva, enn landsliðið gjørdi tað hósdagin.

Ferðalagið lætti úr Vágum kl. 11.45, og halvanfima tíma seinni lendi Aeroflot-flogfarið í Moskva. At tað gekk so skjótt, komst av at ferðalagið fór beinleiðis úr føroyska flogfarinum og umborði á russiska flogfarið, ið stóð og biðaði.

Ferðin til Moskva, har var ið rættliga hevur fingið fótin fyri seg, gekk væl, men so stóð fast. Tað tók drugvari tíð at sleppa úr flogfarinum og inn til gistingarhúsið, enn tað tók at flugva úr Keypmannahavn og til Moskva.

FSF-skrivstovan hevði syrgt fyri visa, og teir høvdu fleiri ferðir fingið staðfest úr Russlandi, at alt var í lagi. Men tá ferðalagið skuldi gjøgnum passifirlitið, bar einki til.

Jens Erik Magnussen og

Danjal Andreassen frá FSF fóru avstað saman við einum embættsmanni, og í knappar tveir tímar stóðu og søtu hinir í ferðalagnum í eini trongari forhöll, meðan eini tólv til fimtan starvsfólk hugdu at. Tá FSF-menninir komu aftur, vistu teir at siga, at eingin í luftavlinni kundi nakað til jattaðu visumini. Arbeiðið hjá FSF-skrivstovuni hevði verið til onga nyttu – øll passini vórðu savnað saman, og nýggj visa vórðu skrivað.

Kennist, sum tað er lagt til rættis

Móttøkan eftir passifirlitið var heldur ikki serliga sannfærandi. Tvey umboð fyri russiska fótballssambandið tóku imóti – men teir dugdu einki enskt. Ein trettan ára gamal drongur, ið dugdi eitt litir síndur av enskum, var við teimum og hann roynði seg sum tulkur. Móttøkumenninir vistu

einki um avtalur, ið vóru gjørdar millum FSF og russar. Tá føroyska ferðaleiðararnir vistu teimum skrivliga samskiptið, gløddu teir við og teir tóktust tíðna eitt síndur.

Onkur helt, at tað næstan kendist, sum vónaliga tilrættaleggjingin var miðvis fyri at øsa troytta leikararnar. Men um so var, so eydnadist royndin ikki, tí allir vóru tolnir.

Ikki minst Allan Simonsen dugdi at halda høvðið kalt:

– Eg havi einar triggiar ella fyra ferðir spælt her yviri, og eg veit, hvussu viðurskiptini eru. Tú skalt ikki rokna við, at nakað er sum tað eigur at vera. Tað ræður um at vera tolin og biða.

Fleiri í ferðalagnum staðfestu hóskvöldið, at kommunismen er fallin í Russlandi, men at tað er tørfert at beina fyri leivdunum.

–nn–

Eingin venjingar- vøllur til lands- liðið hóskvöldið

Móttøðuliðið seinnapartin í dag verður fyri tað mesta úr Moskva – hevur Allan Simonsen frætt umvegis

MOSKVA: Stóð tað til Allan Simonsen, so høvdu føroysku leikararnir verið og vant hóskvöldið. Men tað bar ikki til. Sambært russisku vortunum bar ikki til at fáa ein vøll at venja á, hóast FSF hevði biðið um hann fyri meira enn eini viku síðani.

I gjáramorgunin kl. 11 vandu føroyingar beint uttan fyri olympiska leikvøllin, og í gjárvöldið kl. 18 vandu teir í ein knappan tíma á olympiska leikvøllinum, har dysturin verður seinnapartin í dag kl. 16 føroyska liðið.

Pláss er fyri 100.000 áskoðarum, men tað verður langt frá roknað við so

nógvum. Kanska koma 10.000 áskoðarar.

Óvissa um liðið

Hóast nógvar áheitanir í vikuni – sum vit skrivaðu í gjár – og nógvyrfti um, at tað skuldi gerast, so hevur tað ikki borið til hjá føroyingunum at fingið nœvnini á teimum sekstan, ið manna russiska landsliðshópin.

FSF fekk í síðstu viku 22 nœvn, sum vit høvdu í blaðnum týsdagin, men helst verða tað bara nakrir fáir av teimum við á liðnum.

Allan Simonsen sigur, at hann umvegis hevur frætt, at bert onkur hendinga ella kanska eingin utlendskur peningaleikari verður við.

Talan verður helst um lið úr Moskva, og helst fáa eisini onkrir nýggir leikarar møguleika at royna seg.

Vit spurdu Allan Simonsen, hvørjum hann roknar við:

– Tað verður ómetaliga tørfert, men vit mugu gera okkara besta. Bæði hesin dysturin og hin næsti, ið verður móti San Marino á Svangaskarði, eru tørförir, umenn teir eru tað á hvør sín hátt. Í kvøld verður trýstið stórt á okkara mál, og móti San Marino verður trýstið stórt á okkara lið, tí vit kunnu rokna við at møguleikin tá er fyri at vinna.

–nn–